

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กษมา ศิริกุล. ผลของการนำเสนอข่าวความเสี่ยงที่มีองค์ประกอบด้านความรุนแรงและโอกาสที่จะ
ประสพกับความเสียหาย ต่อการตัดสินใจของประชาชน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
สาขาวิชาวารสารสนเทศ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548.

กาญจนา แก้วเทพ และคณะ. สื่อสารเพื่อโลกสวย : บทเรียนจากการสื่อสารเพื่อการจัดการ
สิ่งแวดล้อมในชุมชน. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย, 2549

กิตติ กันภัย. สัมภาษณ์, 20 มกราคม 2552.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. รายงานจำนวนนิสิตและบุคลากร ภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา
2551. แหล่งที่มา: <http://www.chula.ac.th>

ชนาธิป ต้นตอรุณกุล. สัมภาษณ์, 20 เมษายน 2552.

เชิญพร คงมา. สัมภาษณ์, 21 เมษายน 2552.

ดวงกมล ชาติประเสริฐ. จิตวิทยาการสื่อสารและการจัดการทางวัฒนธรรม. กรุงเทพมหานคร:
คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, -. (อัดสำเนา)

ธัญวัฒน์ โพธิศิริ. ผู้ช่วยอธิการบดี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. สัมภาษณ์, 15 มกราคม 2552.

นิตา หมอยาคี. สัมภาษณ์, 21 เมษายน 2552.

ปนัดดา นิลพั่งา. ผู้อำนวยการส่วนแผนงานและโครงการ สำนักบริหารแผนและการคลัง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. สัมภาษณ์, 24 เมษายน 2552.

ประภัสสร สิโอพุทธวงศ์. สัมภาษณ์, 12 มกราคม 2552.

ประเสริฐ อัครประถมพงศ์. ผู้ช่วยอธิการบดี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. สัมภาษณ์, 14 มกราคม
2552.

ปาริชาติ สถาปิตานนท์. รองคณบดี บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. สัมภาษณ์, 14
มกราคม 2552.

เปี่ยมปิติ ช่างสาร. สัมภาษณ์, 24 เมษายน 2552.

พรพรรณ เต็มจิระศรี. สัมภาษณ์, 20 เมษายน 2552.

พรณศิริ จิตรรัตน์. เครือข่ายการสื่อสารของกลุ่มการเมืองท้องถิ่นใน จ.ชลบุรี. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโท สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.

พรพรรณ เหลืองสุวรรณ. ผู้อำนวยการสำนักรักษาความปลอดภัยแห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย. สัมภาษณ์, 19 มกราคม 2552

พัชรณีย์ เย็นมั่นคง. การสื่อสารในสภาวะความเสี่ยงของผู้รับสารในเขตที่จะมีการก่อสร้างโรงไฟฟ้า
พลังความร้อนจากขยะ จ.เชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชา
สื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

พิมพ์พิชา อุตสาหจิต. สัมภาษณ์, 9 มกราคม 2552.

ภัคพร อำนวยเถลิงศักดิ์. สัมภาษณ์, 12 มกราคม 2552.

รณชาติ บุตรแสนคม. เครือข่ายและกระบวนการทำข่าวของสำนักข่าวเด็กและเยาวชน "ขบวนการ
ตาต้าประรด" วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 25445.

วรรณแวว หงส์วิวัฒน์. Social Network Site. พีว ฉบับที่ 24 (มกราคม 2552): 45-51.

วัชรระ เพียรสุภาพ. สัมภาษณ์, 23 มกราคม 2552.

วิลาสินี พิพิธกุล. บทบาทของหนังสือพิมพ์ในการสื่อสารเรื่อง ความเสี่ยงทางสิ่งแวดล้อม กรณี
มลพิษจากโรงไฟฟ้าแม่เมาะ จังหวัดลำปาง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชา
สื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.

ศรีวิรุฬห์ ศรีสุวรรณ. สัมภาษณ์, 20 เมษายน 2552.

สิริพงศ์ สุวรรณโกสิน. ลักษณะพฤติกรรมและรสนิยมการบริโภคข่าวสารของนิสิตนักศึกษา ในเขต
กรุงเทพมหานคร ในยุคเทคโนโลยีสารสนเทศ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชา
วารสารสนเทศ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547.

สุกัญญา สุดบรรทัด, กุลทิพย์ ศาสตรระรุจิ, อัญชลี จุฬารัตน์ และ ณรงค์ ขำวิจิตร. รายงาน
การวิจัยเรื่อง การสื่อสารสำหรับการพัฒนาจิตวิญญาณสันติภาพเพื่อสุขภาวะ ขั้นที่ 2
แบบจำลองการสร้างเครือข่ายคุณธรรมเพื่อพัฒนาจิตสำนึกสาธารณะของเด็กและ
เยาวชนผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศ. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการ
สร้างเสริมสุขภาพ, 2550. (อัดสำเนา)

สุรชาติพิทย์ กสิฤกษ์. สัมภาษณ์, 24 มกราคม 2552.

สุวดิษฐ์ จันทะคาม. สัมภาษณ์, 20 เมษายน 2552.

เสถียร เย็นใจ. สัมภาษณ์, 20 เมษายน 2552.

โสภณวิชญ์ คำพิลัง. การประยุกต์ใช้ระบบภูมิสารสนเทศเพื่อสร้างแบบจำลองพื้นที่เสี่ยงภัยต่อการเกิดเพลิงไหม้ : กรณีศึกษาเขตเทศบาลเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์. ASAIHL-THAILAND JOURNAL 9 (พฤศจิกายน 2549): 97-111.

อุษณีย์ สมบูรณ์ทรัพย์. การบริหารการสื่อสารในภาวะวิกฤตกรณีศึกษาของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์, 2537.

ภาษาอังกฤษ

Abkowitz, M.D. Operational Risk Management: A Case Study Approach to Effective Planning and Response. New Jersey: John Wiley & Sons, Inc. 2008.

AC Nielsen. Disaster Public Awareness Research, for Counter Disaster and Rescue Services, Department of Emergency Services, Queensland: 2003.

Adam, B., Beck, U. and Loon, J. V. The Risk Society and Beyond: Critical Issues for Social Theory. London: Sage Publications, Inc. 2000.

Ajzen, I., The theory of Planned Behaviour, Organisational Behaviour and Human Decision Processes, 1988.

Albers, J.M. Communication of Complex Information: User Goals and Information Needs for Dynamic Web Information. London: Lawrence Erlbaum Associates, Publishers. 2005.

Arnstein, S.R., 1969 A ladder of citizen participation. Journal of the American Institute of Planners 35(4) 216-224

- Bandura, A., 1982 Self-Efficacy Mechanism in Human Agency, American Psychologist 37 (2) 122-147
- Berry, D. Risk. Communication and Health Psychology. New York: Open University Press. 2004.
- Brown M.D. Communicating Design: Developing Web Site Documentation for Design and Planning. California: Peachpit Press. 2007.
- Carney, B. Community Risk. IABC, Communication World.1993
- Covello, Vincent T. Risk Communication: An Emerging Area of Health Communication Research. Communication Yearbook. 1992.
- Cox, R. Environmental Communication and the Public Sphere. London Sage Publications, Inc., 2004.
- Engel, George L. Grief and Giving. American Journal Nursing. 64 (September 1964): pp.94-98.
- Fearn-Banks,K. Crisis Communications: A Casebook Approach. 2nd ed. New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates, Inc., 2002.
- Keeble L. & Loader D.B. Community Informatics: Shaping Computer-Mediated Social Relations. New York: Routledge. 2001.
- Kim A.J. Community Building on the Web: Secret Strategies for Successful Online Communities. California: Peachpit Press. 2000.
- Lindell, M. Communicating Environmental Risk in Multiethnic Communities, USA., 1990.
- Lukaszewski, James E. How to Handle a Public Relations Crisis. World Executive's Digest. June 1991.
- O'Neil, P. Developing A Risk Community Model to Encourage Community Safety, Australia, 2004.
- Reynolds, B., & Seeger, M. W. Crisis and emergency risk communication as an integrative model. Journal of Health Communication, 2005.

- Robinson, James A. "Crisis" in Sills, David L. editor. International of the Social Sciences. V.3 New York: Mac Millan & Free Press, 1968, pp.510-514.
- Rohrman, B., 1999 The appraisal of information on disaster preparedness, Proceedings of Australian Disaster Conference 1991, Emergency Management Australia
- Sandman P.M., Risk Communication. Encyclopedia of the Environment. New York: Houghton Mifflin, 1994.
- Slaike, Karl A. Crisis Intervention. Massachusetts: Allyn and Bacon, 1984.
- Taylor-Gooby, P. and Zinn J. Risk in Social Science. New York: Oxford University Press. 2006.
- Ulmer R. R., Sellnow L. T. and Seeger W. M. Effective Crisis Communication: Moving From Crisis Opportunity. London: Sage Publications, Inc., 2007.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม
การสร้างแบบจำลองการจัดการสื่อสารเพื่อลดความเสี่ยงจากอุบัติเหตุในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งในการวิจัยเพื่อศึกษาองค์ประกอบ ปัจจัยและประเด็นในการสื่อสารเพื่อลดความเสี่ยงจากอุบัติเหตุในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. ผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ คณาจารย์ บุคลากรและนิสิต
3. เนื้อหาแบ่งออกเป็น 6 ส่วน คือ
 - ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล
 - ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นต่อการเกิดอุบัติเหตุ
 - ส่วนที่ 3 การจัดระดับความเสี่ยงจากอุบัติเหตุที่มีโอกาสเกิดขึ้น
 - ส่วนที่ 4 พฤติกรรมการสื่อสารข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงต่ออุบัติเหตุ
 - ส่วนที่ 5 ปัจจัยการสื่อสารเพื่อลดความเสี่ยงจากอุบัติเหตุ
 - ส่วนที่ 6 สื่อที่เหมาะสมสำหรับการใช้ในการสื่อสารเพื่อลดความเสี่ยงจากอุบัติเหตุ
4. นิยามศัพท์ที่ใช้
 - 1) **อุบัติเหตุ** หมายถึง ภัยที่เกิดขึ้นโดยไม่คาดคิดซึ่งเกิดขึ้นอย่างกะทันหัน และทำให้เกิดความเสียหายต่อชีวิตหรือทรัพย์สินรวมถึงสภาพแวดล้อม
 - 2) **ความเสี่ยง** หมายถึง ความน่าจะเป็นของการเกิดผลที่เป็นอันตราย หรือความสูญเสียที่คาดว่าจะเกิด ได้แก่ ความตาย การบาดเจ็บ ทรัพย์สินเสียหายหรือสูญหาย ซึ่งเป็นผลมาจากภัยธรรมชาติหรือภัยที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์
 - 3) **การสื่อสารเพื่อลดความเสี่ยง** หมายถึง กระบวนการถ่ายทอดข่าวสาร ข้อมูล ความรู้ ความเชื่อ ทักษะคิด เหตุการณ์ ความรู้สึกนึกคิดและประสบการณ์ระหว่างบุคคล หรือระหว่างบุคคลต่อสถาบัน เพื่อสร้างสังคมให้มีความตื่นตัวและแสวงหาข้อมูลข่าวสารเพื่อป้องกันภัยอันตรายต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ
 - 4) **แบบจำลอง** หมายถึง การสร้างสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อแทนกระบวนการ ความสัมพันธ์หรือสถานการณ์ เป็นแบบจำลองความคิด เป็นสิ่งที่สร้างขึ้นเชิงทฤษฎีเพื่อแทนกระบวนการเชิงสังคม จิตวิทยาและการสื่อสาร เพื่อนำมาใช้อธิบายการจัดการสื่อสารเพื่อลดความเสี่ยงจากอุบัติเหตุ

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หรือเติมข้อความลงในช่องว่างที่ตรงกับความจริงเกี่ยวกับตัวท่านมากที่สุด

1. เพศ 1. ชาย 2. หญิง
2. สถานภาพ 1. อาจารย์
 2. บุคลากร
 3. นิสิต
3. คณะหรือหน่วยงานที่สังกัด
 1. กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์
เช่น คณะอักษรศาสตร์ ศิลปกรรมศาสตร์
 2. กลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์
เช่น คณะนิเทศศาสตร์ รัฐศาสตร์ นิติศาสตร์ ครุศาสตร์ พาณิชยศาสตร์และการบัญชี
เศรษฐศาสตร์
 3. กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี
เช่น คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์
 4. กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ
เช่น คณะแพทยศาสตร์ สัตวแพทยศาสตร์ ทันตแพทยศาสตร์ เภสัชศาสตร์ สหเวชศาสตร์
 5. หน่วยงานอื่น ๆ (โปรดระบุ).....
4. อายุ 1. ไม่เกิน 30 ปี 2. 31-40 ปี 3. 41-50 ปี 4. มากกว่า 50 ปี
5. ประสบการณ์ในอาชีพ
 1. ต่ำกว่า 1 ปี 2. 1-5 ปี 3. 6-10 ปี 4. มากกว่า 10 ปี
6. ศาสนา 1. พุทธ 2. อิสลาม 3. คริสต์ 4. อื่นๆ
7. สื่อที่ใช้ในการรับและหาข้อมูลข่าวสาร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 1. หนังสือ/ตำรา 2. สื่อบุคคล 3. เอกสารวิชาการ/งานวิจัย
 4. หนังสือพิมพ์ 5. นิตยสาร 6. วารสาร
 7. วิทยุ 8. โทรทัศน์ 9. วีซีดี/ดีวีดี
 10. โทรศัพท์มือถือ 11. อินเทอร์เน็ต 12. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
8. จากประเภทของสื่อในข้อ 7 ท่านเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อใดมากที่สุด.....
9. จากประเภทของสื่อในข้อ 7 ท่านให้ความเชื่อถือข้อมูลข่าวสารจากสื่อใดมากที่สุด.....

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นต่อการเกิดอุบัติเหตุ

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับความเห็นที่ตรงกับระดับความเห็นของท่านมากที่สุด

	ระดับความเห็นด้วย				
	น้อย ที่สุด (1)	น้อย (2)	ปาน กลาง (3)	มาก (4)	มาก ที่สุด (5)
1. ท่านรู้สึกว่าคุณสมบัติต่าง ๆ เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้ยาก					
2. ท่านเชื่อมั่นว่าตัวท่านเองนั้นมีความสามารถในการจัดการกับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ดี					
3. ท่านไม่เชื่อว่าการเตรียมการต่าง ๆ เพื่อรับมือกับอุบัติเหตุ จะให้เกิดการเปลี่ยนแปลงใดๆ ได้					
4. ท่านต้องการปฏิบัติตนเพื่อความปลอดภัยตามแนวทางของท่านมากกว่าทำตามคำแนะนำจากหน่วยงานด้านความปลอดภัย					
5. ท่านรู้สึกว่าการเกิดอุบัติเหตุเป็นสิ่งที่มีความเป็นไปได้อยู่บ้างแต่ค่อนข้างน้อย					
6. ท่านเชื่อว่าอุบัติเหตุไม่ใช่สิ่งที่เลวร้าย					
7. ท่านไม่เชื่อว่าอุบัติเหตุจะรบกวนชีวิตของท่าน					
8. ท่านคาดหวังว่าจะได้รับความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ทันทีที่เกิดเหตุการณ์ฉุกเฉิน					
9. ท่านรู้สึกว่าคุณภัตินั้นมีพลังอำนาจมาก					
10. ท่านเชื่อมั่นว่าการปฏิบัติตนของท่านช่วยทำให้การป้องกันอุบัติเหตุดีขึ้นได้					
11. ท่านเชื่อว่าการเตรียมการป้องกันอุบัติเหตุ จะช่วยป้องกันความเสียหาย ช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายและเวลา					
12. ท่านมักจะเป็นคนคอยดูแลความปลอดภัยให้กับคนในครอบครัวของท่านอยู่เสมอ					
13. ท่านรู้สึกว่าคุณภัตินั้นเป็นสิ่งที่อันตรายและยังทำให้เกิดความหวาดกลัว					
14. ท่านเป็นผู้ที่ให้ความสำคัญมากในเรื่องของการคุ้มครองความปลอดภัยให้กับครอบครัวและชุมชน					
15. ท่านเชื่อมั่นว่าการเตรียมการป้องกันไว้ล่วงหน้าหมายถึงการทำให้โอกาสในการเกิดการบาดเจ็บหรือความเสียหายมีน้อยลง					
16. ท่านต้องการความช่วยเหลือในการจัดการกับความเสียหายจากอุบัติเหตุ					

ส่วนที่ 3 การจัดระดับความเสี่ยงจากอุบัติเหตุที่มีโอกาสเกิดขึ้นในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับความเห็นที่ตรงกับคำตอบของท่านมากที่สุด

ประเภทของอุบัติเหตุ	ระดับความเสี่ยง				
	น้อย ที่สุด (1)	น้อย (2)	ปาน กลาง (3)	มาก (4)	มาก ที่สุด (5)
1. ไฟไหม้					
2. แผ่นดินไหว					
3. สารเคมีรั่วไหล					
4. การฆาตกรรม					
5. การฆ่าตัวตาย					
6. การก่อการร้าย					
7. น้ำท่วมหรือพายุฝน					
8. การพลัดตกจากที่สูง					
9. ภัยในสถานที่จอดรถ					
10. อุบัติเหตุจากการจราจร					
11. อาคารทรุดตัวหรือถล่ม					
12. การถูกล้วงโลหะติดทางเพศ					
13. ชยะ ของเสียที่เป็นพิษส่งกลิ่น					
14. การถูกรถชนจากการข้ามถนน					
15. ต้นไม้โค่นหรือกิ่งไม้หักหล่นทับ					
16. การระเบิดของอุปกรณ์เก็บเชื้อเพลิง					
17. ไฟฟ้าดูด ไฟฟ้าช็อตจากน้ำท่วมหรือฝนตก					
18. การทะเลาะวิวาทจากสถาบันการศึกษาข้างเคียง					
19. อุบัติเหตุที่เกิดจากการออกกำลังกายและเล่นกีฬา					
20. การฉกชิงวิ่งราว การลักขโมยสิ่งของเครื่องใช้มีค่า					
21. การสะดุดวัตถุสิ่งของหกหล่นหรือสะดุดพื้นต่างระดับ					
22. การลื่นหกล้มจากการทำความสะอาดพื้นหรือมีน้ำนอง					
23. อาหารเป็นพิษเนื่องจากความด้อยคุณภาพของผู้ประกอบการ					
24. เศษวัสดุร่วงหล่นจากการก่อสร้าง ซ่อมแซมหรือรื้อถอนอาคาร					
25. อื่น ๆ (โปรดระบุ)					

ส่วนที่ 4 พฤติกรรมการสื่อสารข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงต่ออุบัติเหตุในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องความถี่ที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่านมากที่สุด

พฤติกรรม	ระดับความถี่				
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ปานกลาง (3)	มาก (4)	มากที่สุด (5)
1. ท่านพบเห็นข้อมูลเกี่ยวกับหลักปฏิบัติเพื่อความปลอดภัยจากอุบัติเหตุต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยผ่านทางเว็บไซต์จุฬาฯ					
2. ท่านพบเห็นสื่อสิ่งพิมพ์ประชาสัมพันธ์ของทางมหาวิทยาลัย เช่น วารสารจุฬาสัมพันธ์ โปสเตอร์ แผ่นพับ สติกเกอร์หรืออื่นๆ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุในมหาวิทยาลัย					
3. ท่านเคยได้ยินเรื่องราวเกี่ยวกับอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นในบริเวณมหาวิทยาลัยผ่านการบอกเล่าจากเพื่อนร่วมงาน นิสิต เจ้าหน้าที่หรืออาจารย์					
4. ท่านเคยแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับความไม่ปลอดภัยให้กับเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยผ่านทางหมายเลขโทรศัพท์กรณีเหตุด่วนเหตุร้ายภายในบริเวณมหาวิทยาลัย					
5. ท่านเคยได้รับฟอร์เวิร์ดเมลส์เกี่ยวกับการเตือนภัยในบริเวณมหาวิทยาลัย					
6. ท่านเคยได้รับ SMS แจ้งเตือนภัยเกี่ยวกับอุบัติเหตุในจุฬาฯ					
7. ท่านพบเห็นป้ายบอกทางบันไดหนีไฟตามอาคารต่าง ๆ					
8. ท่านเคยเห็นรูปถ่ายบุคคลที่มีพฤติกรรมไม่น่าไว้วางใจทางบอร์ดประชาสัมพันธ์ในบริเวณมหาวิทยาลัย					
9. ท่านพบเห็นป้ายเตือนให้ระวังพื้นลื่นบริเวณทางเดินภายหลังจากมีฝนตกหรือมีการทำความสะอาดพื้น					
10. ท่านพบเห็นป้ายห้ามสูบบุหรี่ในบริเวณมหาวิทยาลัย					
11. ท่านเคยพบเห็นการนำเสนอเนื้อหาหรือการแจ้งเตือนอุบัติเหตุในจุฬาฯ ผ่านทางเครือข่ายโทรทัศน์ของมหาวิทยาลัย					
12. ท่านเคยได้ยินการนำเสนอเนื้อหาหรือการแจ้งเตือนอุบัติเหตุในจุฬาฯ ผ่านทางสถานีวิทยุแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย					
13. ท่านเคยเข้าร่วมประชุม, สัมมนาทางวิชาการเกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุในมหาวิทยาลัยที่จัดโดยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย					

ส่วนที่ 5 ปัจจัยการสื่อสารเพื่อลดความเสี่ยงจากอุบัติเหตุในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่านมากที่สุด

ปัจจัยการสื่อสาร	ระดับความเห็นด้วย				
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ปานกลาง (3)	มาก (4)	มากที่สุด (5)
1. เมื่อท่านรู้สึกว่ามีความเสี่ยงจากอุบัติเหตุในจุฬาฯ ท่านมีความต้องการข้อมูลข่าวสารเพิ่มมากขึ้นเพื่อคลายความวิตกกังวล					
2. ข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับอุบัติเหตุในจุฬาฯ ที่ท่านเคยได้รับ มีความน่าเชื่อถือดีแล้ว					
3. สังคมรอบข้างจุฬาฯ ที่มีความขัดแย้งกันอย่างรุนแรงของนักศึกษาต่างสถาบันที่อยู่ใกล้เคียง ทำให้ท่านรู้สึกถึงความไม่ปลอดภัย					
4. ท่านเชื่อถือคำพูดที่ว่า "ทำอะไรได้ตามใจคือไทยแท้" ส่งผลให้เกิดอุบัติเหตุขึ้นได้โดยง่าย					
5. ปัญหาทางเศรษฐกิจในปัจจุบันเป็นปัจจัยเสี่ยงที่มีมากขึ้นซึ่งส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยในมหาวิทยาลัย					
6. ท่านเชื่อถือเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการให้ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยจากอุบัติเหตุในจุฬาฯ					
7. ข้อจำกัดของการเปิดเผย หรือเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอุบัติเหตุจากหน่วยงานภายในของจุฬาฯ เป็นอุปสรรคต่อการรับรู้ความเสี่ยงจากอุบัติเหตุของท่าน					
8. ท่านต้องการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอุบัติเหตุในจุฬาฯ ที่มีประเด็นเฉพาะเหตุการณ์ที่ท่านสนใจและวิตกกังวลเท่านั้น					
9. ควรส่งเสริมให้เกิดรูปแบบของการมีส่วนร่วมที่เหมาะสม ในระหว่างบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการสื่อสารเพื่อลดความเสี่ยงจากอุบัติเหตุในจุฬาฯ					
10. ที่ผ่านมาท่านได้พบเห็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการลดความเสี่ยงจากอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นในจุฬาฯ อยู่เสมอ ๆ					
11. ท่านได้นำเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการลดความเสี่ยงจากอุบัติเหตุในจุฬาฯ มาพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบุคคลอื่นอย่างไม่เป็นทางการ					
12. ความ "เอาใจใส่" ในเรื่องความเสี่ยงจากอุบัติเหตุในจุฬาฯ คือ การเต็มใจที่จะมองเห็นประเภทของปัญหาและวิธีการแก้ไขมากกว่าการคิดว่าอุบัติเหตุในนั้นไม่เคยเกิดและคงไม่เกิดขึ้นกับเรา					

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

ณรงค์ ขำวิจิตร เกิดวันอาทิตย์ที่ 13 เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2509 กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาปริญญาครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2531 และสำเร็จการศึกษาปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการหนังสือพิมพ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2533 และเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2547 ปัจจุบันเป็นอาจารย์ประจำภาควิชาวารสารสนเทศ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย